

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, în privința inculpatei

Șlapacovschi Aurelia Anatolie, născută la 20 octombrie 1971, originară și locuitoare a mun. Chișinău, str. Cetatea Albă 141, ap. 19, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>28 octombrie – 16 iulie 2015,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>18 august – 08 octombrie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>22 decembrie 2015 – 02 martie 2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Șlapacovschi Aurelia a fost condamnată în baza art. 217² Cod penal la 1 an și 4 luni închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 8 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai gravă, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 4 luni închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 30 iulie 2014, în urma efectuării percheziției de către colaboratorii IP Botanica, mun. Chișinău, în bucătăria ap. 19, str. Cetatea Albă 141, mun. Chișinău, unde locuiește inculpata Șlapacovschi A., într-un ghiveci de flori de pe masa de lângă frigider, a fost depistată o cutie de carton de culoare albastră, în care se afla o seringă de 5 ml., în interiorul căreia se afla un lichid de culoare gălbuie, care conform Raportului de expertiză nr. 6581 din 15 august 2014 reprezintă acid clorhidric, care se atribuie la precursorii substanțelor narcotice și psihotrope, precum și o sticlă din masă plastică cu inscripția "Peroxid de oxigen 10 ml", în interiorul căreia se afla o substanță cafenie în cantitate de 21 ml., care conform aceluiași raport de expertiză, reprezintă soluție de metamfetamină (preparată artizanal din efedrină), ce se atribuie la substanțe psihotrope și care conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 iunie 2009, constituie proporții mari. Pe masa din aceeași bucătărie, a fost depistată și o farfurie confecționată din sticlă de culoare albă, în care se afla o lamă de model "BIC", iar pe pereții interiori ai farfuriei și pe suprafața lamei metalice, fiind depistat fosfor roșu în cantitate de 0,10 gr., care conform raportului de expertiză sus-indicat, reprezintă precursorii substanțelor narcotice și a substanțelor psihotrope.

La 03 martie 2015, în urma efectuării percheziției de către colaboratorii IP Botanica, mun. Chișinău la domiciliul inculpatei, în ap. 19, str. Cetatea Albă 141, mun. Chișinău, în bucătăria apartamentului au fost ridicate lame metalice, o farfurie, un flacon din sticlă legat cu sârmă acoperită cu polimer și un flacon din sticlă cu inscripția "Bioselak", pe suprafața căreia s-au depistat ioni de fosfor, un flacon cu inscripția "Tropicamid", în care se afla un lichid cu cantitatea de 0,8 ml., ce reprezintă HCL (acid clorhidric), o cratiță metalică în care se afla un lichid de culoare cafenie (îmbuteliat în cadrul percheziției într-un vas de masă plastică de 6 litri), care conține efedrină, substanțe care conform Raportului de expertiză nr.2261 din 13 martie 2015 se atribuie la precursorii substanțelor stupefiante.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și a încadrat acțiunile ei în baza art. 217² Cod penal, ca producerea, prepararea, prelucrarea și păstrarea precursorilor în scopul producerii sau prelucrării substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca păstrarea substanțelor psihotrope, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, că inculpata a recunoscut vina, că infracțiunile săvârșite sunt din categoria celor ușoare, că ea anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, concluzionând că corectarea și reeducarea acesteia este posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea unei pedepse în limitele sancțiunilor prevăzute de articolele infracțiunilor incriminate, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 84, 90 Cod penal.

Totodată, asupra argumentului acuzării privind stabilirea pedepsei în privința inculpatei prin prisma art. 34 alin. (1), 82, 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, deoarece

ultima a comis infracțiunile fiind în stare de recidivă, instanța a indicat că prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08 octombrie 2012, inculpata a fost condamnată în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Această pedeapsă i-a fost înlocuită prin încheierea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 11 februarie 2013 cu închisoare pe un termen de 48 zile.

Însă, în privința inculpatei sunt aplicabile prevederile art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, ea suportând consecințele eschivării cu rea-voință de la executarea pedepsei penale stabilite, care era una mai blândă decât închisoarea.

3. Procurorul în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău, Ana Drozdov, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 217², 217 alin. (2), 84 Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei.

Apelanta a invocat că instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpata a fost anterior condamnată prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08 octombrie 2012, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, înlocuită prin încheierea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 11 februarie 2013, cu închisoare pe un termen de 48 zile.

Fiind eliberată la 30 aprilie 2013, nu și-a făcut concluziile necesare și peste o perioadă scurtă a comis, din nou, infracțiuni din domeniul circulației substanțelor narcotice.

Inculpata nu a respectat prevederile art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, care prevede că se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare – dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei.

Nu este întemeiat argumentul instanței de fond, că inculpata a fost condamnată la o pedeapsă nonprivativă de libertate, care ulterior a fost înlocuită cu închisoarea, motiv din care nu a stabilit prezența recidivei, aceasta urmând din data de 30 aprilie 2013 în termen de 2 ani să nu comită din nou infracțiuni pentru a stinge antecedentul penal după eliberarea din detenție.

Astfel, în prezența condamnării anterioare pentru comiterea unei infracțiuni ușoare, pedeapsa penală cu suspendarea executării ei, nu își va atinge scopul, existând riscul ca inculpata să comită noi infracțiuni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, conform art. 34 alin. (5) lit. d) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale stinse, în conformitate cu prevederile art. 111 Cod penal.

Potrivit art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei.

Astfel, inculpata a fost anterior condamnată în baza art. 217/2 Cod penal la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore, adică la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea.

Ulterior, eschivându-se cu rea-voință de la executarea pedepsei, inculpatei i-a fost înlocuită pedeapsa sub formă de 96 ore de muncă neremunerată în folosul comunității cu 48 zile de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Prin urmare, inculpata a executat pedeapsa cu închisoare nu în baza sentinței de condamnare, ci în baza încheierii judecătorești de înlocuire a modalității de aplicare a pedepsei.

Deci, este corectă soluția instanței de fond că inculpata a executat pedeapsa cu închisoare nu în baza sentinței de condamnare, ci în baza încheierii judecătorești de înlocuire a modalității de aplicare a pedepsei, or prin prisma prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, actul judecătoresc în baza căruia o persoană este condamnată cu aplicarea unei pedepse penale este sentința de condamnare și nu încheierea judecătorească de înlocuire a pedepsei inițial stabilite prin sentința de condamnare.

Rezultă, că antecedentele penale în privința inculpatei s-au stins odată cu executarea pedepsei, aceasta fiind condamnată prin sentință la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea, infracțiunile nefiind săvârșite de ea în stare de recidivă.

Instanța de fond corect a concluzionat că inculpata a conștientizat cele săvârșite, făcând concluziile cuvenite, precizând că aceasta poate fi reeducată fără a fi izolată de societate, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, dar cu suspendarea condiționată a executării ei.

Concluzia instanței de fond corespunde circumstanțelor cauzei, criteriilor de individualizare și stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii, nefiind constatată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii contestate.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75-76, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, aceasta fiind stabilită în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarată vinovată inculpata, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana inculpatei, de circumstanțele care agravează sau atenuază răspunderea.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că inculpata a săvârșit infracțiunile în stare de recidivă.

Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 08 octombrie 2012, inculpata a fost condamnată în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, înlocuită prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 februarie 2013 cu închisoare pe un termen de 48 zile. Conform art. 67 alin. (3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește

cu arest, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de apel a ignorat faptul că inculpata, intenționat s-a eschivat cu reavoință de la executarea pedepsei menționate, fiind înlocuită pedeapsa sub formă de 96 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu 48 zile închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Astfel, inculpata la 30 aprilie 2013 executând pedeapsa cu închisoarea, la 30 iulie 2014 a comis alte două infracțiuni, iar conform art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a unei sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatei, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune

suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Este de menționat că conform art. 34 alin. (1) și (5) lit. d) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. La stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale stinse în conformitate cu prevederile art. 111. Potrivit art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei. În corespundere cu art. 65 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală, se numește condamnat persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă. Conform art. 194 alin. (2) din Codul de executare, dacă persoana condamnată la munca neremunerată în folosul comunității nu execută această pedeapsă sau, în timpul executării, are o conduită necorespunzătoare manifestată prin neîndeplinirea obligațiilor care îi revin sau prin îndeplinirea lor defectuoasă, organul de probațiune adresează instanței de judecată un demers privind înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu o altă pedeapsă, în condițiile art. 67 alin. (3) din Codul penal. Conform art. 67 alin. (3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Potrivit art. 469 alin. (1) pct. 8) și art. 471 alin. (1) și (8) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, judecătorul de instrucție, prin încheiere, soluționează chestiunile cu privire la înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu închisoare (*art.67 din Codul penal*).

Din această consecutivitate rezultă, în mod clar și concludent, că persoana condamnată printr-o sentință definitivă la muncă neremunerată în folosul comunității, nu obține statut de persoană condamnată la închisoare în cazul în care pedeapsa muncii neremunerate i-a fost doar înlocuită cu închisoare în cadrul executării pedepsei penale. Or, înlocuirea pedepsei se produce printr-o încheiere adoptată de judecătorul de instrucție și acest act procedural, în mod evident, nu poate substitui sentința de condamnare pronunțată de către instanța judecătorească.

În speță, inculpata a fost condamnată anterior prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 08 octombrie 2012, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Ulterior, prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 februarie 2013, inculpatei i-a fost înlocuită pedeapsa neexecutată sub formă de 96 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu închisoare pe un termen de 48 zile, ea fiind eliberată din detenție la 30 aprilie 2013, în legătură cu executarea pedepsei.

Prin urmare, chiar și în cazul înlocuirii pedepsei, inculpata și-a menținut statutul de persoană condamnată la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea.

Astfel, în temeiul art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, inculpata se considera ca neavând antecedente penale, adică nefiind în condiția unei recidive, la data comiterii infracțiunilor în cauza de pe rol - 30.07.2014 și 03.03.2015, deoarece a executat pedeapsa precedentă, una mai blândă decât închisoarea, pe 30.04.2013, antecedentul penal fiindu-i stins după executarea pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08.10.2012.

Mai mult, recurentul, adică acuzatorul de stat, nu și-a motivat argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu normele de drept enunțate și s-a contrazis, deoarece în ambele rechizitorii a indicat clar și corect că învinuita Șlapacovschi Aurelia nu are antecedente penale (*v. 1, 2, f.d. 136, 67, pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-a aplicat o pedeapsă inculpatei individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, în privința inculpatei Șlapacovschi Aurelia Anatolie, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco